

száll a por,
ellepi a földi dicsőséget
és a privát kis hülyeségeinket.

A játékok közti szünetben
fejemre borítom
az izzadságszagú törölközőt,
és mélyen koncentrálok:
Ha lenne még egy életem,
azzal sem tudnék
valami okosabbat kezdeni,
mint hogy leélem,
ahogyan az adott
körülmények megengedik.

Idő, mondja a szenttelen hang,
és a beidegződés máris
visszatérít a pályára,
hogy folytassam,
azt ami még folytathatónak tűnik.

TANDORI ÁGNES ÉS TANDORI DEZSŐ, 1960-AS ÉVEK (Kecskeméti Kálmán felvétele)